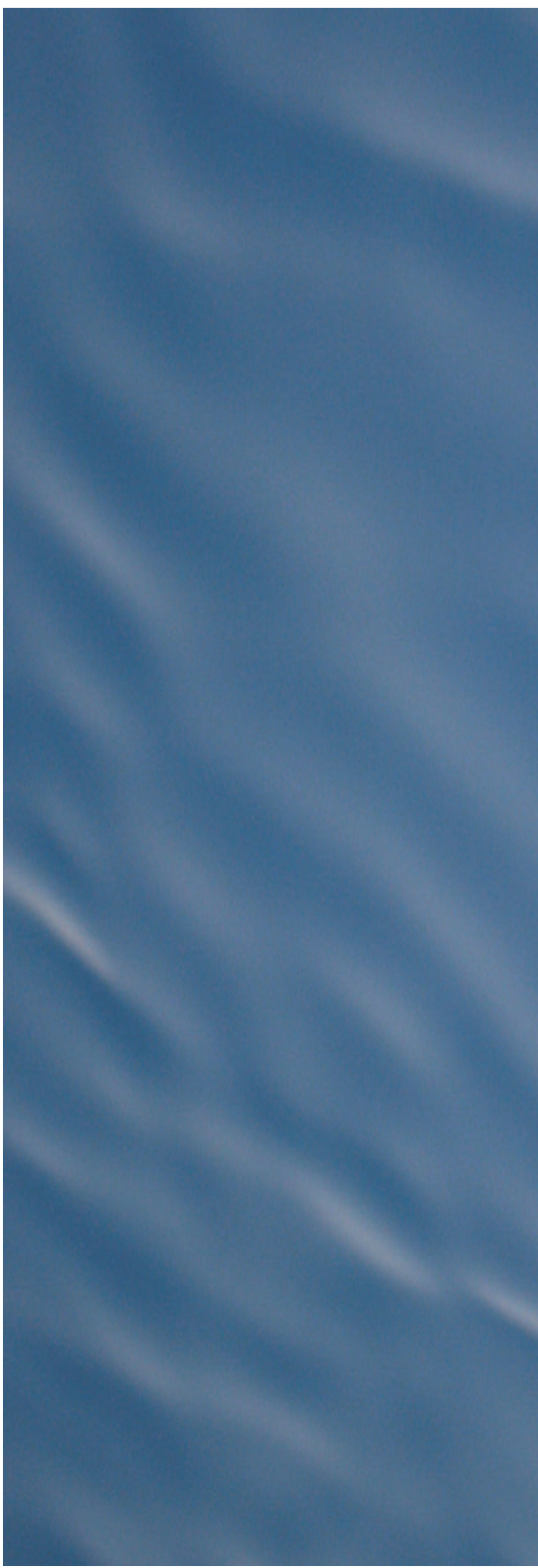

Ocean's Breath

ΕΚΘΕΣΗ

Α μέρος: από 23 Νοεμβρίου 2023 έως 7 Ιανουαρίου 2024

Β μέρος: από 10 Ιανουαρίου έως 25 Φεβρουαρίου 2024

ΕΚΘΕΣΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΝΙΝΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δρ. Θαλάσσιας Βιολογίας

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΕΛΕΝΗ ΝΟΜΙΚΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΗΤΣΙΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

ΙΣΑ ΗΟΤΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΝΙΝΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΑ

ΝΙΝΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΙΖΑΝΙΑ

Δρ. Κοινωνιολογίας της Τέχνης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΝΙΝΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΙΖΑΝΙΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Pin Communication

Η δημιουργία του καταλόγου έγινε με αφορμή την παρουσίαση της έκθεσης
“Ocean’s breath”/“Η ανάσα του ωκεανού” στο Μουσείο Ηρακλειδών, Αθήνα

www.herakleidon.org

Ο ηλεκτρονικός κατάλογος μπορεί να αντληθεί, χωρίς χρέωση, από την ιστοσελίδα του μουσείου

EXHIBITION

Part A: from November 23, 2023 to January 7, 2024

Part B: from January 10 to February 25, 2024

EXHIBITION

CONTRIBUTORS

CURATOR

NINA FRAGOPOULOU

PhD, Marine Biologist

ORGANIZATION

ELENI NOMIKOU

EXHIBITION MANAGEMENT

PANTELIS MITSIOU

TECHNICAL SUPERVISION

ISA HOTI

CATALOGUE

EDITING

NINA FRAGOPOULOU

TEXTS

NINA FRAGOPOULOU

KATERINA PIZANIA

PhD, Sociologist of Art

TRANSLATION

NINA FRAGOPOULOU

KATERINA PIZANIA

DESIGN

Pin Communication

The catalogue was created on the occasion of the art exhibition "Ocean's breath"

at the Herakleidon Museum, Athens

www.herakleidon.org

Electronic copy: this guide is available for download, without charge, from the museum's site

Η επιρροή των τεχνών στον άνθρωπο είναι καταλυτική. Οι τέχνες ξευγενίζουν και προστατεύουν την ψυχική υγεία, διεγείρουν το νου και την αισθητική και, όταν συνδυάζονται με την ανάδειξη ενός σημαντικού περιβαλλοντικού προβλήματος, ευαισθητοποιούν και ανοίγουν τον δρόμο σε λύσεις.

Το οξυγόνο των ωκεανών λιγοστεύει όλο και περισσότερο εξαιτίας της κλιματικής κρίσης, με σοβαρές συνέπειες τόσο στη θαλάσσια ζωή όσο και στη ζωή μας, καθώς περίπου το μισό οξυγόνο της γης προέρχεται από τον ωκεανό. Η έκθεση "Ocean's Breath", μέσα από έργα ζωγραφικής, γλυπτικής και φωτογραφίας, στοχεύει να μας φέρει πιο κοντά στην παρατήρηση της φύσης, αλλά και στην επιστήμη. Να μας ευαισθητοποιήσει και να μας αφυπνίσει σχετικά με το τι πρέπει να διαφυλάξουμε ώστε να επιβιώσουμε στον πλανήτη μας και να αναθεωρήσουμε τη σχέση μας με αυτόν - εμείς και οι γενιές που θα ακολουθήσουν.

Το Κοινωνικό Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης με τα προγράμματά του συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Από την προσπάθεια αυτή δεν μπορεί να λείπει η τέχνη, στην υψηλότερη έκφρασή της, όπως παρουσιάζεται μέσα από την έκθεση "Ocean's Breath".

Στο ιδανικό μέλλον θα έχουμε καταφέρει να αναστρέψουμε τα δεινά της κλιματικής κρίσης. Έως τότε, χρειαζόμαστε κάθε στοιχείο έμπνευσης που θα μας βοηθήσει να αλλάξουμε τη νοοτροπία μας και να γίνουμε οι ίδιοι υπέρμαχοι του περιβάλλοντος.

Δρ. Αγγελική Κοσμοπούλου

Εκτελεστική Διευθύντρια

Κοινωνικό Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης

The influence of the arts on man is catalytic. The arts ennoble and protect mental health, stimulate the mind and aesthetics and, when combined with the highlighting of a major environmental problem, raise awareness and pave the way for solutions.

Ocean oxygen is becoming increasingly scarce due to the climate crisis, with serious consequences for both marine life and our lives, as about half of the Earth's oxygen comes from the ocean. The exhibition "Ocean's Breath", through paintings, sculpture and photography, aims to bring us closer to the observation of nature, but also to science. To raise awareness and awaken us to what we need to preserve in order to survive on our planet and rethink our relationship with it - we and generations to come.

The Athanasios C. Laskaridis Charitable Foundation contributes to the protection of the marine environment through its programmes. Art, in its highest expression, cannot be missing from this effort, as presented through the exhibition "Ocean's Breath".

In the ideal future we will have succeeded in reversing the evils of the climate crisis. Until then, we need every bit of inspiration to help us change our mindset and become environmental champions ourselves.

Dr. Angeliki Kosmopoulou

Executive Director

Athanasios C. Laskaridis Charitable Foundation

Πρόλογος

Η ομαδική έκθεση με τίτλο “Ocean’s breath” / “Η ανάσα του ωκεανού” αντλεί έμπνευση από την τεράστια σημασία του ωκεανού για τον πλανήτη. Ο τίτλος της παραπέμπει στο οξυγόνο που μας προσφέρει ο ωκεανός καθώς μία στις δύο αναπνοές μας οφείλεται κυρίως στη φωτοσυνθετική δραστηριότητα του φυτοπλαγκτού. Στην έκθεση συμμετέχουν δώδεκα καλλιτέχνες και καλλιτέχνιδες που εμπνέονται από τον ωκεανό για να δημιουργήσουν σύγχρονα έργα ζωγραφικής, χαρακτικής, γλυπτικής, φωτογραφίας και βίντεο που θίγουν θέματα όπως το χρώμα του που αλλάζει με την επίδραση διαφόρων φυσικών και βιολογικών παραγόντων, το οξυγόνο που μας εξασφαλίζει, τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, την υπεραλίευση, τη ρύπανση, την απειλή του από την κλιματική κρίση (λιώσιμο πάγων, οξίνιση νερών) αλλά και την απέραντη ομορφιά και γαλήνη που μπορεί να μας προσφέρει. Η τέχνη συναντά την επιστήμη της θάλασσας και κάθε έργο, πέρα από τον εικαστικό του ρόλο, μετατρέπεται σε πεδίο γνώσης και προβληματισμού. Η έκθεση παρουσιάζεται σε δύο περιόδους: 23 Νοεμβρίου 2023 έως 7 Ιανουαρίου 2024 & 10 Ιανουαρίου έως 25 Φεβρουαρίου 2024 και συνοδεύεται από ομιλίες διακεκριμένων επιστημόνων πάνω στην έρευνα της θάλασσας και εκπαιδευτικό πρόγραμμα για μαθητές σχολείων. Στόχος της είναι, μέσω ενός εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ τέχνης και επιστήμης, να φέρει το κοινό πιο κοντά στα θέματα που σχετίζονται με την οικολογία του ωκεανού και την προστασία του.

Για την παρουσίαση της έκθεσης στο Μουσείο Ηρακλειδών ευχαριστώ θερμά τους ιδιοκτήτες του μουσείου Πάυλο και Μελίνα Φυρού, καθώς και για την οργάνωση τη διευθύντρια Ελένη Νομικού. Επίσης, τον υπεύθυνο επικοινωνίας του μουσείου Παντελή Μήτσιου και τον Ίσα Χότι για την τεχνική φροντίδα της έκθεσης. Ευχαριστώ θερμά την Κατερίνα Πιζάνια, Δρ. Κοινωνιολογίας της Τέχνης, για το κείμενο της στον κατάλογο καθώς και τους καλλιτέχνες και καλλιτέχνιδες για την εξαιρετική συνεργασία μας. Η συμμετοχή των επιστημόνων Αγγελικής Κοσμοπούλου, Γιώργου Παπαθεοδώρου και Βαγγέλη Τζανάτου καθώς και της καλλιτέχνιδας Eveline Koliņ με τις διαλέξεις τους κατά τη διάρκεια της έκθεσης ήταν καθοριστική για την ανάδειξή της στο πλαίσιο «τέχνη και επιστήμη της θάλασσας», και για τον λόγο αυτόν τους ευχαριστώ από καρδιάς. Τέλος, θερμές ευχαριστίες οφείλω στο Κοινωνοφελές Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης, αποκλειστικό δωρητή της έκθεσης, και στην Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Αγγελική Κοσμοπούλου για την υποστήριξη καθώς και στην ΕΡΤ, χορηγό επικοινωνίας.

Νίνα Φραγκοπούλου

Επιμελήτρια της έκθεσης

Preface

The group exhibition entitled "Ocean's breath" draws inspiration from the immense importance of the ocean for the planet. The title refers to the oxygen that the ocean offers us since one of two breaths we take is mainly due to the photosynthetic activity of phytoplankton. It involves twelve artists who are inspired by the ocean to create contemporary works of painting, engraving sculpture, photography and video that address issues such as its color, which changes with the influence of various physical and biological factors, the oxygen it provides us with, marine biodiversity, overfishing, pollution, the threat posed by the climate crisis (melting ice, acidification) and the immense beauty and peace it can offer us. Art meets marine science and each work, beyond its visual role, becomes a field of knowledge and reflection. The exhibition is presented in two periods: November 23, 2023 to January 7, 2024 & January 10 to February 25, 2024 and it is accompanied by talks by distinguished scientists on marine research and an educational program for school students. The aim of the exhibition is, through a constructive dialogue between art and marine science, to bring the public closer to the issues related to ocean ecology and its protection.

For the presentation of the exhibition at the Herakleidon Museum, I would like to thank the owners of the museum, Pavlos and Melinda Phytos, as well as the director, Eleni Nomikou, for the organization. Also, the museum's communication manager Pantelis Mitsiou and Isa Hoti for the technical care of the exhibition. My sincere thanks to Katerina Pizania, Dr. Sociology of Art, for her text in the catalog and the participating artists for our excellent collaboration. The participation of the scientists Angeliki Kosmopoulou, George Papatheodorou and Vangelis Tzanatos as well as the artist Eveline Kolijn with their lectures during the exhibition was decisive for its highlighting in the context of "art and marine science", and for this reason I thank them warmly. Finally, I would like to express my sincere thanks to the Athanasios K. Laskaridis Charitable Foundation, as the exclusive donor of the exhibition, and to the Executive Director, Angeliki Kosmopoulou, for the support, as well as to ERT, sponsor of communication.

Nina Fragopoulou

Curator of the exhibition

Ο παγκόσμιος ωκεανός καλύπτει πάνω από τα δύο τρίτα της επιφάνειας της Γης (μπλε πλανήτης) και καθιστά δυνατή τη ζωή όπως τη γνωρίζουμε. Ωστόσο, είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξερεύνητος και αυτά που μαθαίνουμε συνεχώς μας εκπλήσσουν. Ο ωκεανός παίζει κεντρικό ρόλο στη ρύθμιση του παγκόσμιου κλίματος και των τοπικών καιρικών φαινομένων, παρέχει τροφή, ορυκτές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πρώτες ύλες για φάρμακα και καλλυντικά, υποστηρίζει θέσεις εργασίας στην αλιεία, στον τουρισμό και στην επιστήμη και αποτελεί δρόμο μεταφοράς αγαθών και ανθρώπων σε όλον τον κόσμο στηρίζοντας έτσι την παγκόσμια οικονομία. Επιπλέον, παρέχει το μισό, περίπου, από το οξυγόνο της ατμόσφαιρας που αναπνέουμε, το οποίο προέρχεται κυρίως από τη φωτοσυνθετική δραστηριότητα του φυτοπλαγκτού, ενώ απορροφά το διοξείδιο του άνθρακα από την ατμόσφαιρα, λειτουργώντας έτσι ανασχετικά στο φαινόμενο της κλιματικής κρίσης. Ο παγκόσμιος ωκεανός αποτελείται από ένα σύστημα ωκεάνιων και θαλάσσιων υδάτων που επικοινωνούν, βρίσκονται σε διαρκή κίνηση και ανταλλαγή. Αποτελεί δηλ. μια συνέχεια όπου οποιαδήποτε εξωγενής επίδραση σε ένα σημείο μπορεί να έχει επιπτώσεις και αλλού σε μεγάλη απόσταση. Σε αυτό το σύστημα η Μεσόγειος, η θάλασσά μας, λόγω των χαρακτηριστικών της, αποτελεί μια μικρογραφία ωκεανού.

Η Μεσόγειος είναι από τις πιο πλούσιες σε βιοποικιλότητα θάλασσες παγκοσμίως φιλοξενώντας το 10%, περίπου, των θαλάσσιων ειδών του κόσμου. Είναι επίσης μια από τις πιο σημαντικές θάλασσες από οικονομική άποψη καθώς εκτιμάται ότι τα έσοδα από την εκμετάλλευση των πόρων της ανέρχονται σε 450 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως. Οι οικονομικές δραστηριότητες που συνδέονται με τη θάλασσα (π.χ. αλιεία, τουρισμός) αποτελούν σημαντική πηγή βιοπορισμού για τους ανθρώπους που ζουν στις ακτές της. Ωστόσο, τα στοιχεία για την κατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος της Μεσογείου είναι άκρως ανησυχητικά: σημαντική απειλή είναι ο ευτροφισμός που προκαλεί η ρύπανση (δηλ. η αύξηση των θρεπτικών αλάτων εξαιτίας της αγροτικής και της αστικής/τουριστικής δραστηριότητας με αποτέλεσμα την αύξηση του φυτοπλαγκτού, την εμφάνιση τοξικών ειδών και τη μείωση του οξυγόνου), ο οποίος διαταράσσει τη λειτουργία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Στα απόβλητα που βρίσκουμε στο νερό περιλαμβάνονται πλαστικά, μικροπλαστικά, αποτίγαρα, χρησιμοποιημένοι αλιευτικός εξοπλισμός, ανεπεξέργαστα σκουπίδια και τοξικά υλικά. Τα πλαστικά χρειάζονται εκατοντάδες χρόνια για να αποσυντεθούν, αποτελούν θανατηφόρα πηγή τροφής για κάποια είδη, τα ακρηστευμένα δίκτυα παγιδεύουν οργανισμούς ενώ τα μικροπλαστικά εισέρχονται στην τροφική αλυσίδα μέχρι τον άνθρωπο. Σημαντικό πρόβλημα είναι η ανεπαρκής επεξεργασία των αστικών/βιομηχανικών λυμάτων, ενώ πάνω από 80 μεγάλα ποτάμια μεταφέρουν τεράστιους όγκους ρύπων από την ενδοχώρα. Η λεκάνη της Μεσογείου βρίσκεται πλέον σε προχωρημένο στάδιο υποβάθμισης, με τα 150 εκατ. κατοίκων να είναι συγκεντρωμένα σε μόλις 46.000 χλμ. ακτογραμμής, και με περίπου 200 εκατ. τουρίστες τον χρόνο. Επιπλέον, η Μεσόγειος παρουσιάζει έντονη εμπορική ναυτιλία και την πυκνότερη κυκλοφορία δεξαμενόπλοιων στον κόσμο και για τον λόγο αυτόν οι ακούσιες απορρίψεις πετρελϊκών υδρογονανθράκων αποτελούν μόνιμο κίνδυνο. Πολλά από τα μεσογειακά ιχθυοαποθέματα, για τα οποία γίνονται εκτιμήσεις, είναι υπεραλιευμένα ενώ η αυτόχθονη θαλάσσια βιοποικιλότητα μειώνεται.

Σε όλα αυτά προστίθεται η κλιματική κρίση! Η Μεσόγειος θεωρείται κλιματικό hot spot, το κλίμα της γίνεται πιο θερμό, ξηρό και άστατο και μετατρέπεται από υποτροπικό σε τροπικό με αρνητικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, την ανθρώπινη υγεία και ευεξία. Η θερμοκρασία των επιφανειακών νερών αυξάνεται

με δυσμενείς επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον. Η ανύψωση της στάθμης της θάλασσας απειλεί την παράκτια ζώνη και μπορεί να διαποτίσει την ξηρά καταστρέφοντας τα αποθέματα πόσιμου νερού και τα εδάφη καθιστώντας αδύνατη την καλλιέργεια. Η αύξηση της θερμοκρασίας επηρεάζει τους θαλάσσιους οργανισμούς: μερικοί μεταναστεύουν σε βορειότερα γεωγραφικά πλάτη, αυξάνεται η εισβολή ξενικών ειδών κυρίως από το Σουέζ όπως πχ του λεοντόψαρου και του λαγοκέφαλου αλλά και άλλων ειδών που σε πολλές περιπτώσεις εκτοπίζουν τα αυτόχθονα είδη και οδηγούν σε αλλαγή της βιοποικιλότητας και στις Ελληνικές θάλασσες. Κάποιοι ανθεκτικοί οργανισμοί δημιουργούν πολύ μεγάλους πληθυσμούς, όπως πχ οι μέδουσες, ενώ άλλοι πεθαίνουν λόγω της έλλειψης οξυγόνου σε μερικές περιοχές. Αυτές οι πληθυσμιακές αλλαγές έχουν αρνητική επίδραση στα τροφικά δίκτυα και στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Τέλος, η αύξηση του διαλυμένου διοξειδίου του άνθρακα στη θάλασσα προκαλεί οξίνιση των νερών με σοβαρές επιπτώσεις στα σκελετικά στοιχεία των οργανισμών. (π.χ. κοράλλια).

Οι θεαματικές αλλαγές που έχουν καταγραφεί στη Μεσόγειο θα την οδηγήσουν σε αχαρτογράφητα νερά και οι ανθρώπινες αλληλεπιδράσεις με τη θάλασσα ζωή πιθανότατα θα επηρεαστούν πολύ σοβαρά. Η κλιματική κρίση θα επηρεάσει με διαφορετικό τρόπο τις επιμέρους περιοχές της Μεσογείου καθώς οι κλιματικές συνθήκες ποικίλλουν από περιοχή σε περιοχή. Έτσι, οι επιπτώσεις της στη Μεσόγειο μπορούν να χρησιμεύσουν ως παράδειγμα του τι θα μπορούσε να συμβεί παγκοσμίως. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία μιας αυξανόμενης ευαισθητοποίησης για αυτόν τον «μικρό ωκεανό» ώστε να εδραιωθεί ένα πυκνό δίκτυο παρατηρητηρίων των Μεσογειακών οικοσυστημάτων που θα εξυπηρετήσουν έναν παγκόσμιο σκοπό, πέρα από τη Μεσόγειο. Περιφερειακά σχέδια δράσης, τα οποία αποτελούν προτεραιότητα, πρέπει να επικεντρωθούν σε πρωτοβουλίες δικτύωσης. Οι εθνικές κυβερνήσεις έχουν αναγνωρίσει ότι η κλιματική αλλαγή βρίσκεται σε εξέλιξη και θα έχει τρομερές οικολογικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Ας ελπίσουμε ότι οι επιστημονικές πρωτοβουλίες θα χρησιμεύσουν ως χρήσιμες κατευθυντήριες γραμμές για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής στις ακτές της Μεσογείου.

Στην προσπάθεια των επιστημόνων οι καλλιτέχνες/-ιδες μπορούν να παίξουν ρυθμιστικό ρόλο στην ανάδειξη των σύγχρονων οικολογικών προβλημάτων και στην ευαισθητοποίηση του κοινού.

Νίνα Φραγκοπούλου
Δρ. Θαλάσσιας Βιολογίας

The global ocean covers more than two-thirds of Earth's surface (the blue planet) and makes life as we know it possible. However, it is largely unexplored and what we learn is constantly surprising. The ocean plays a central role in regulating global climate and local weather patterns, provides food, fossil and renewable energy, raw materials for medicines and cosmetics. Furthermore, it supports jobs in fisheries, tourism and science and is a route for transporting goods and people around the world, thus underpinning the global economy. In addition, it provides around half of the oxygen in the atmosphere that we breathe, which comes from the photosynthetic activity of phytoplankton in the ocean, and absorbs carbon dioxide from the atmosphere thus acting as a brake to the climate crisis. The global ocean is a system of oceanic and sea waters that communicate, are in constant movement and exchange. It is i.e. a continuum where any exogenous influence at one point can have an impact elsewhere over a long distance. In this system, the Mediterranean, our sea, because of its characteristics, is a miniature ocean.

The Mediterranean has one of the world's highest biodiversity in the global ocean, hosting around 10% of the world's marine species. It is also one of the most important seas in economic terms as it is estimated that the revenues from the exploitation of its resources amounts to 450 billion dollars per year. Economic activities linked to the sea (e.g. fishing, tourism) are an important source of livelihood for the people living on its shores. However, the evidence on the state of the Mediterranean natural environment is extremely worrying: a major threat is eutrophication caused by pollution (i.e. the increase in nutrients due to agricultural and urban/tourist activity resulting in an increase in phytoplankton, the emergence of toxic species and a decrease in oxygen) which disrupts the functioning of marine ecosystems. Wastes found in the water include plastics, microplastics, cigarette butts, used fishing gear, untreated garbage and toxic materials. Inadequate treatment of urban waste water is a major problem, while more than 80 large rivers carry huge volumes of pollutants from the inland. Plastics take hundreds of years to decompose, are a deadly food source for some species, discarded nets trap organisms and microplastics enter the food chain all the way to humans. The Mediterranean basin is now in an advanced stage of degradation, with 150 million inhabitants concentrated on just 46,000 km of coastline, and with around 200 million tourists a year. In addition, the Mediterranean Sea has a strong commercial shipping industry and the densest tanker traffic in the world, and for this reason unintentional discharges of oil and hydrocarbons are a constant risk. Many of the estimated Mediterranean fish stocks are overfished and indigenous marine biodiversity is declining.

On top of all this is the climate crisis! The Mediterranean is considered a climatic hot spot, its climate is becoming warmer, drier and more volatile and is changing from subtropical to tropical with negative impacts on the natural environment, human health and well-being. Surface water temperatures are increasing with adverse effects on the marine environment. Rising sea level threatens the coastal zone, can saturate the land, destroying drinking water supplies and soils, making farming impossible. The increase in temperature affects marine organisms: some migrate to more northerly latitudes, the invasion of alien species, mainly from Suez, such as lionfish, pufferfish and others increases, which in many cases displace

native species and lead to a change in biodiversity in the Greek seas. Some tolerant organisms built up very large populations, such as jellyfish, while others die out due to lack of oxygen in some areas. These population changes have a negative effect on food webs and the marine ecosystem. Finally, the increase in dissolved carbon dioxide in the sea causes acidification of the waters with serious effects on the skeletal elements of organisms (e.g. corals).

The spectacular changes that have been recorded in the Mediterranean lead to uncharted waters and human interactions with marine life will likely be severely affected. The climate crisis will affect individual regions of the Mediterranean differently as climate conditions vary from region to region. Thus, its impact in the Mediterranean can serve as an example of what could happen globally. We must seize the opportunity of a growing awareness of this "small ocean" to establish a dense network of observatories of Mediterranean ecosystems that will serve a global purpose, beyond the Mediterranean. Regional action plans, which are a priority, should focus on networking initiatives. National governments have recognized that climate change is underway and will have tremendous ecological, social and economic impacts. Hopefully, scientific initiatives will serve as useful guidelines for policy makers on the Mediterranean shores.

In the efforts of scientists, artists can play a regulating role in highlighting contemporary ecological problems and raising public awareness.

Nina Fragopoulou
PhD, Marine Biologist

"Η τέχνη ολοκληρώνει αυτό που η φύση δεν μπορεί να ολοκληρώσει. Ο καλλιτέχνης μας δίνει τη γνώση των απραγματοποίητων σκοπών".

Αριστοτέλης

Το 2023 έχει ανακηρυχθεί η θερμότερη χρονιά από τότε που τηρούνται αρχεία. Ο κόσμος έχει βιώσει πρωτοφανείς κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές ανακατατάξεις κατά το πρόσφατο παρελθόν. Ο COVID έφερε τα πάνω κάτω στη ζωή όπως την ξέραμε: καύσωνες, πλημμύρες και πόλεμοι δημιούργησαν αφόρητες συνθήκες διαβίωσης που χαρακτηρίζονται από πείνα και αναγκαστική μετανάστευση. Χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων έχουν απανθρακωθεί, τα ποτάμια έχουν στεγνώσει, οι ωκεανοί έχουν υπερθερμανθεί και η Μεσόγειος Θάλασσα, ο ιδιωτικός μας ωκεανός, έχει χαρακτηριστεί ως σημείο μηδέν για την οικολογική καταστροφή που πρόκειται να συμβεί.

Παρά τις επιστημονικές προειδοποιήσεις και τις ημιτελείς προσπάθειες των κυβερνήσεων να λάβουν μέτρα για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, το μεγαλύτερο μέρος του κοινού παρέμεινε απαθές, μια απάθεια που συντηρείται από την αβεβαιότητα του τι συμβαίνει. Όμως, από τη δεκαετία του 2000 εισάγεται μια απροσδόκητη και απίθανη σύμπραξη μεταξύ επιστημόνων του κλίματος και καλλιτεχνών, η οποία συνεχώς και διευρύνεται. Επιστήμονες, καλλιτέχνες, λειτουργοί του πολιτισμού και εκπαιδευτικοί συνεργάζονται με σκοπό να εκπαιδεύσουν το κοινό για την κλιματική αλλαγή και τις επικείμενες κρίσεις. Οι νέοι εταίροι συνειδητοποίησαν ότι το μεγαλύτερο μέρος του κοινού ήταν απαθές απέναντι στα κλιματικά ζητήματα, επειδή οι ευρέως διαδεδομένες αφηγήσεις σχετικά με αυτά ήταν πολιτικές μισές αλήθειες ή επιστημονική ορολογία που δεν κατάφερνε να εμπνεύσει το κοινό.

Αρχικά, οι καλλιτέχνες προσκλήθηκαν σε επιστημονικά εργαστήρια για να πειραματιστούν με τις δυνατότητες της δημιουργικής δραστηριότητας να κατασκευάσει νέες προοπτικές και ευφάνταστες προσεγγίσεις, ως στρατηγική επίλυσης προβλημάτων σχετικά με την κλιματική κρίση. Οι καλλιτέχνες έχουν εξερευνήσει την οικολογία με τρόπους που υπερβαίνουν τα κοινωνικά πρότυπα, τα έργα τους περιέχουν πλούσια στοιχεία και μοναδικές προσεγγίσεις σκέψης που ευαισθητοποιούν, κάνουν αναφορές και φαντάζονται μια φύση που περιλαμβάνει ανθρώπους, ζώντες οργανισμούς και άψυχα αντικείμενα, προτείνοντας καινοτόμες προσεγγίσεις για την υπέρβαση μιας αδιέξοδης Ανθρωπόκαινου. Οι καλλιτέχνες, που ευδοκιμούν στις αβεβαιότητες, μπόρεσαν να καλύψουν τα κενά μεταξύ της επιστημονικής γλώσσας και της καθημερινότητας και μιλούν για τις επικείμενες καταστροφές με οπτικές μορφές, που αποκαλύπτουν τα μυστήρια της φύσης σε όλη την οπτική πολυπλοκότητά τους, ενώ ταυτόχρονα χτυπούν το καμπανάκι της επικείμενης καταστροφής αν παραμείνουμε παθητικοί θεατές.

Τα έργα της παρούσας έκθεσης "Ocean's Breath" / "Η ανάσα του ωκεανού" -πίνακες, γλυπτά, φωτογραφίες, εκτυπώσεις, βίντεο- προσφέρουν πολυφωνικές, δημιουργικές και συναισθηματικά συγκινητικές ιστορίες όπου ο ωκεανός παίζει κεντρικό ρόλο ως πηγή οξυγόνου για τον πλανήτη μας. Οι συμμετέχοντες καλλιτέχνες/καλλιτέχνιδες, που ασχολήθηκαν με τον ωκεανό με μια ποικιλία μέσων, μας βοηθούν να συνειδητοποιήσουμε ότι οι ωκεανοί δεν είναι ξεχωριστοί από εμάς, τους ανθρώπους: είμαστε όλοι μαζί στην παρούσα δυσχερή κατάσταση.

Η Eveline Koliijn και ο Χρήστος Λαζαράκης ανέλαβαν να μας βοηθήσουν να μετατρέψουμε την επιστήμη του φυτοπλαγκτού σε οπτικό ερέθισμα- αυτούς τους μεγαλοπρεπώς δομημένους οργανισμούς που βοηθούν τους ωκεανούς να αναπνέουν, πράγμα που με τη σειρά του βοηθά και εμάς τους ανθρώπους να αναπνέουμε. Ο Χρήστος Λαζαράκης έχει χρησιμοποιήσει μάρμαρο για τα γλυπτά του, δίνοντας βάρος και παρουσία σε αυτούς τους σχεδόν μαγικούς οργανισμούς. Η Eveline Koliijn από την πλευρά της συμμετέχει σε μια πολυμεσική/multimedia εγκατάσταση -linocuts, πανό, εκτυπώσεις, ένα βίντεο--όλα απεικονίζουν τη σημασία του πλαγκτού καθώς και τις καταστροφικές παρεμβάσεις του ανθρώπου στους ωκεανούς. Η Eveline τύπωσε εικόνες φυτοπλαγκτού σε γάζες δειγματοληψίας, που χρησιμοποιούνται στην συσκευή CPR (Continuous Plankton Recorder), η οποία χρησιμοποιείται από θαλάσσιους βιολόγους για τη συλλογή πραγματικών δειγμάτων και τη δημιουργία μιας βάσης δεδομένων για το πλαγκτόν στον ωκεανό. Οι εικόνες ζωντάνεψαν με τη χρήση φωσφοριζουσών χρωστικών ουσιών, με αριστοτεχνικές προβολές φωτός και βίντεο animation. Η Θαλασσινή Δούμα μας ταξιδεύει βόρεια, πολύ βόρεια, στη Γροιλανδία, όταν κατά τη διάρκεια ενός από τα πολλά ταξίδια της κατάφερε να βιντεοσκοπήσει ένα παγόβουνο, βλέποντας το βίντεο ακούμε τον ωκεανό να αναπνέει—μοναδική εμπειρία. Τα μεγεθυμένα close-ups/κοντινά στιγμιότυπα σε ασπρόμαυρες φωτογραφίες, από το ίδιο ταξίδι, φαίνονται να έχουν αποτυπώσει τις φλέβες μιας οντότητας που εξακολουθεί να φέρει τη δύναμη να αυτοθεραπεύεται.

Η Αγγελική Λόη και ο Γιώργος Σταματάκης μας φέρνουν κοντά στην πατρίδα μας - στη Μεσόγειο Θάλασσα και στο ενδημικό της χορτάρι που πήρε το όνομά του από τον αρχαίο θεό της θάλασσας, τον Ποσειδώνα- όπου τώρα, χωρίς πιθανή θεική προστασία, το χορτάρι αυτό βρίσκεται υπό το φόβο της εξαφάνισης. Η Λόη, στους πίνακές της αναδεικνύει την ομορφιά των πολύχρωμων φυτών και ψαριών, εικόνες που μας δείχνουν ότι ο ωκεανός δεν έχει εγκαταλείψει τον αγώνα του να επιστρέψει στην προ της ρύπανσης κατάστασή του. Η εγκατάσταση δύο πινάκων του Σταματάκη -Ιαπωνικό ινδικό ζωγραφισμένο σε λινό- απεικονίζει το χορτάρι του Ποσειδώνα με έναν τόσο διαλογιστικό τρόπο που μας βοηθά να κάνουμε ένα βήμα πίσω, να πάρουμε μια ανάσα και να θυμηθούμε τους ιαπωνικούς θρόλους για το ινδικό μελάνι: Στην Ιαπωνία, το indigo συνδέεται με το πένθος, αλλά ταυτόχρονα οι πολεμιστές Σαμουράι φορούσαν ρούχα στη μάχη βαμμένα με indigo για να βοηθήσουν στην επούλωση των πληγών τους - αυτά τα έργα μας δίνουν χρόνο για σκέψη και χρόνο για δράση. Υπάρχει ελπίδα.

Είτε πρόκειται για μια ψηφιακή εκτύπωση, είτε για ένα σχέδιο με μαύρο μαρκαδόρο, στολισμένο με origami κοράλλια ή αχιπούς και άλλα έμψυχα ή μη πλάσματα, είτε πρόκειται για πίνακες που αποτελούνται από υλικά που χρησιμοποιούνται συνήθως στις οικοδομές, η Μαρία Κορομπίλη και ο Γιάννης Μακρίδης, μας ταξιδεύουν σε μέρη του ωκεανού με ταραγμένα νερά, ασπρόμαυρα, με ελάχιστες πινελιές χρώματος, απογοητευτικές εικόνες που μας κάνουν να καταλάβουμε ότι σε πολλά σημεία της θάλασσας μπορεί να είναι ήδη πολύ αργά. Αλλά, όταν εστιάσουμε στο βίντεο της Φιλιπούση, με εικόνες γεμάτες κυματιστά χορτάρια του Ποσειδώνα σε εναλλασσόμενα χρώματα, όπου μέδουσες πολλαπλασιάζονται, τότε παίρνουμε άλλη μια ανάσα - υπάρχει και εδώ ακόμα ελπίδα.

Και μετά έχουμε τα έργα του Γιάννη Λασιθιωτάκη και της Θεοδώρας Βασιλειάδου που λειτουργούν ως οπτικά και ιδεολογικά διαλείμματα, μεταφέροντας μας από τα προηγούμενα έργα που είδαμε μέχρι τώρα σε αυτά που ακολουθούν. Οι γεωμετρικές αφαιρέσεις του Λασιθιωτάκη κάνουν αναφορές στα χρώματα που μπορεί να πάρει το νερό ανάλογα με τις περιβαλλοντικές συνθήκες, και τα λάδια σε χαρτί της Βασιλειάδου---άυλα, καταγράφουν τη μαγεία μιας κινούμενης, υγιούς θάλασσας. Και οι δύο καλλιτέχνες μας υπενθυμίζουν την ικανότητα της ζωγραφικής να αποκτά μυριάδες ταυτότητες για να αφηγηθεί τις ιστορίες που θέλουν να διηγηθούν οι δημιουργοί τους. Και οι δύο καλλιτέχνες έχουν αγνοήσει την παραστατικότητα, την περιγραφή και/ή την αφήγηση, και μας προετοιμάζουν για το τι έρχεται στη συνέχεια.

Η Σπυριδούλα Πολίτη και ο Κωνσταντίνος Πάτσιος είναι δύο καλλιτέχνες που χρησιμοποιούν την παραστατικότητα και την αφήγηση: την προσωπική για τη Σπυριδούλα και τη μεγάλη περιβαλλοντική εικόνα για τον Κωνσταντίνο. Τα έργα της Πολίτη απεικονίζουν κομμάτια ρούχων σε αποχρώσεις του μπλε ή του πράσινου, που αντανακλούν τον ήλιο, επάνω σε ένα παραθαλάσσιο μπαλκόνι, προτρέποντας τους θεατές να ανακαλέσουν μνήμες από πιο ανέμελες εποχές, όταν η θάλασσα και η ζωή δίπλα της ήταν απλούστερες. Τα ανεμοδαρμένα ρούχα της μοιάζουν σαν όνειρο ενός γεγονότος, αναμνήσεις κάποιου προσώπου που μας λείπει.... ένα ζωγραφισμένο σεντόνι κρέμεται σαν πανό, και επάνω του βλέπουμε το πρόσωπο μιας γυναίκας να κοιτάζει πίσω σαν να βεβαιώνεται ότι η θάλασσα ζωγραφισμένη σαν κάπα εξακολουθεί να είναι στους ώμους της και να παρέχει στήριξη.

Το έργο του Κωνσταντίνου Πάτσιου πηγάζει από μια βαθιά σύνδεση με τη θάλασσα.. Με το παραπλανητικά ναΐφ ύφος του, ο Πάτσιος σχεδιάζει τη θάλασσα τόσο ως ζωογόνο όσο και ως δοχείο νεκρής ύλης. Έχει δημιουργήσει ένα αρχιπέλαγος από μπλεγμένες αφηγήσεις, από ψάρια, νεκρά ή ζωντανά- φυτά και ξύλα, σπασμένα παιχνίδια και άλλα απορρίμματα που επιπλέουν μαζί με υγιή ψάρια/φυτά. Μέσα στις ειρωνικές του δίνες, ο Πάτσιος καταφέρει να προσφέρει ευκαιρίες για δημιουργία διεξόδων. Είναι δύσκολο να αγνοήσει κανείς τα δεκάδες αγγελικά πρόσωπα, που επιπλέουν και χαμογελούν, προάγγελοι ίσως ότι ο ωκεανός θα μπορέσει να αναγεννηθεί.... σκεφτείτε μόνο τι θα μπορούσε να καταφέρει με μια μικρή βοήθεια από εμάς....

Κάθε θεατής μπορεί να πήρε ένα διαφορετικό μήνυμα από τα έργα που εκτέθηκαν και από τις παράλληλες επιστημονικές και εκπαιδευτικές εκδηλώσεις. Μια και οι οικολογικές κρίσεις γίνονται όλο και πιο πιεστικές, τα έργα που εκτίθενται προκαλούν όλους να θέσουν βασικά ερωτήματα - πώς θέλουμε να ζούμε και να εργαζόμαστε εν μέσω της κλιματικής κρίσης; Η σύγχρονη τέχνη μπορεί να βοηθήσει στο να απαντήσουμε αυτές τις ερωτήσεις. Και δεδομένου ότι το βλέμμα δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη σκέψη, συνεχίστε να βλέπετε, να συζητάτε για να δημιουργήσετε οικολογικά ενημερωμένες κοινότητες.

Κατερίνα Πιζάνια

Δρ. Κοινωνιολογίας της Τέχνης

“Art completes what nature cannot bring to finish. The artist gives us knowledge of unrealized ends.”

Aristotle

2023 has been declared the hottest year since records have been kept. The world has experienced unprecedented social, political, and economic upheavals during the recent past. COVID has turned life as we knew it on its head; heat waves, floods, and wars, have created unbearable living conditions marked by hunger, and forced migration. Thousands of acres of forested lands have been charred, rivers have dried out, the oceans overheated and the Mediterranean Sea, our private ocean, has been named an ecological disaster, ground zero of what is to come.

Despite scientific warnings and governments’ half-hearted efforts to take steps to remedy climate crises, most of the public remained apathetic, an apathy sustained by the uncertainty of what is happening. Enter an unexpected and unlikely partnership between climate scientists and artists, which has been expanding since the 2000s. Scientists, artists, cultural workers, and educators have been collaborating with the intent to educate the public about climate change and impending crises. The new partners realized that most of the public was apathetic towards climate issues because the widely shared narratives about it were political half-truths or scientific jargon that failed to inspire the public.

At first, artists were invited into scientific laboratories as a problem-solving strategy to experiment with the potential of creative activity to construct new perspectives and imaginative approaches to local environmental crises—crises are local and not equivalent. Artists have explored natural ecology in ways that transcend societal norms, their works contain rich clues and unique thinking approaches that sensitize, make references, and imagine a nature that includes humans, non-humans, and inanimate objects, proffering innovative approaches to overcome a deadlocked Anthropocene. Artists who thrive in uncertainties were able to fill gaps between scientific language and the everyday and spoke of impending disasters in visual formats. That unveiled the mysteries of nature in all their visual complexity, while at the same time ringing the bell of their imminent destruction if we remain passive viewers.

The works in the present exhibition “Ocean’s Breath”—paintings, sculptures, photographs, prints, video—offer polyphonic, creative, and emotionally affective stories where the ocean plays a central role as a provider of oxygen for our planet. The participating artists, dealt with the ocean in an assortment of media, thus helping us realize that oceans are not separate from us, humans: we are all in the current predicament together.

Eveline Koliijn and Christos Lazarakis have taken it upon themselves to help us “visualize phytoplankton”—the majestically constructed organisms that keep the oceans breathing better, which in turn help us humans breathe better too. Lazarakis has used marble for his sculptures, giving weight and presence to these almost magical organisms. Eveline Koliijn for her part is participating in a multimedia installation—linocuts, banners, prints, a video---all illustrating plankton’s importance as well as humans’ destructive

interventions to the oceans. Eveline printed linocut images of phytoplankton on rolls of fabric used in a CPR device, which is used by marine biologists to collect actual specimens to build a database on plankton in the ocean. The images came to life through her use of luminescent pigments masterful light projections and video animations. Thalassini Douma takes us north, way north to Greenland, when during one of her many travels she managed to video an iceberg—watching it, we hear the ocean breathing, and her enlarged, close-up stills from the same journey in black and white seem to be showing the veins of an entity that still carries the power to heal itself.

Aggeliki Loi and George Stamatakis bring us close to home—to the Mediterranean Sea and its endemic grass named after the ancient god of the sea, Poseidon; without possible godly protection, this grass is under the stress of extinction. Loi in her paintings highlights the beauty of colorful plants and fish, images that show us that the ocean has not given up on its struggle to return to its pre-pollution state. Stamatakis' two painting installation –Japanese indigo painted on linen—depicts Poseidon's grass in such a meditative mode that it helps us step back, take a breath, and recall Japanese legends on indigo: In Japan, indigo is associated with mourning but at the same time Samurai warriors wore clothes to battle dyed with indigo to help heal their wounds—time to pause and time to act. There is hope.

Whether it is a digital print, a drawing in black marker, decorated with origami corals or sea urchins and other creatures, animate or not, or paintings made of materials commonly used in construction, Maria Korompili and Yannis Makridis, take us on a journey to parts of the ocean with turbulent waters, black and white, where with just a few touches of color scattered over their works, they help us to understand that in many parts of the sea it may already be too late. And then again, with Virginia Filippousis' photographs and video, we witness oxygen exchange between water and surface. Her video, with images full of undulating grasses of Poseidon in changing colors, where jellyfish multiply, we take another breath - there is still hope here too.

And then we have Ioannis Lasithiotakis' and Theodora Vasiliadou's works that function as visual and intellectual palate cleansers, taking us from what we have seen to what comes next. Lasithiotakis' geometrical abstractions, make references to the underwater colours of life below the surface of the ocean and Vasiliadou's ethereal oils on paper---intangible, catching the magic of a moving, healthy sea. Both artists remind us of painting's ability to acquire a myriad of identities to tell the stories their makers want to tell. Both artists have dispensed figuration, description, and/or narrative, they get us ready for what comes next.

Spiridoula Politi and Konstantinos Patsios are two artists who employ figuration and narrative: personal for Spiridoula and the big environmental picture for Konstantino. Politi's works depict pieces of clothing in hues of blue or green, soaking up the sun, by a seaside spot, making viewers recall memories of simpler times when sea and life by the sea were simpler. Her windblown clothes feel like a dream of an event, memories of someone we miss.... on a painted sheet hanging like a banner, we see a woman's face looking back making sure the sea worn as a cape still provides support. Konstantinos Patsios' work draws from a

deep connection to the sea on environmental and materially transformative interests. With his deceptively naïf style, Patsios draws the sea as both life supporting as well as a container of dead matter. He has created an archipelago of entangled narratives, of fishes, dead or alive; plants and sticks, broken toys, and other detritus float about with healthy-looking fish/plants. Amid his ironic swirls, Patsios manages to proffer opportunities for meaning creation. It is difficult though to ignore the dozens of angelic faces, floating and smiling, harbingers that the ocean will be able to regenerate.... just think what a little help from us might accomplish....

Each viewer may have gotten a different message out of the exhibited works, and the ancillary scientific and educational sessions. As the ecological crises become more pressing, the exhibited works challenge all to ask basic questions---how do we want to live and work amidst the climate crises? Contemporary art can produce forms of knowledge relevant to the times we are experiencing now. And since looking cannot be separated from thinking, keep looking, collaborate, and build ecologically informed communities.

Katerina Pizania

PhD, Sociologist of Art

A μέρος – Part A

Θαλασσινή Δούμα - Thalassini Douma

Έβελιν Κόλιν - Eveline Koliijn

Γιάννης Λασθιωτάκης - Ioannis Lassithiotakis

Αγγελική Λόν - Aggeliki Loi

Γιώργος Σταματάκης - George Stamatakis

Θαλασσινή Δούμα Thalassini Douma

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο για Ξένους της Περούτζια, στο Πανεπιστήμιο του Ουρμπίνο και στο Ινστιτούτο Roberto Rossellini της Ρώμης. Έζησε στην Ιταλία από το 1987 έως το 1998, όπου ήρθε σε επαφή με τους κύκλους σύγχρονος τέχνης του San Lorenzo και με την vecchia avant-garde art της Ρώμης. Ως φωτορεπόρτερ, από το 1991 έχει καλύψει κρίσεις σε εμπόλεμες ζώνες καθώς και τον αντίκτυπο στην καθημερινότητα σε αρκετές αποστολές, από τον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία έως τη Μέση Ανατολή, το Πακιστάν, το Αφγανιστάν. Το

1998 ξεκίνησε να συνεργάζεται με το Associated Press στην Αθήνα με την ιδιότητα της φωτορεπόρτερ και για δύο χρόνια (2002-2004) εργάστηκε για τη φωτογραφική υπηρεσία του Γραφείου Τύπου της Οργανωτικής Επιτροπής, των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004. Η δημιουργική της δουλειά έχει φιλοξενηθεί σε μια σειρά από ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό από το 2006 έως σήμερα. Ζει στην Ελλάδα και ταξιδεύει συχνά για τη δημιουργία των φωτογραφικών της projects. Θεματικές που αφορούν το περιβάλλον και τη σύνδεση του ανθρώπου με τη Μητέρα Φύση, την έχουν οδηγήσει στη Γροιλανδία, σε υπόγεια φαράγγια της Αριζόνας, έως το τροπικό δάσος του Αμαζονίου.

Thalassini Douma was born in Athens. Studied at the University for Foreigners of Perugia, University of Urbino and the Roberto Rossellini Institute in Rome. She lived in Italy between 1987 and 1998, where she came into contact with the contemporary art circles of San Lorenzo and the vecchia avant-garde art in Rome. As a photojournalist, since 1991, she has covered crises in war zones and their impact on daily life on numerous assignments from the war in former Yugoslavia, to the Middle East, Pakistan and Afghanistan. In 1998 she began collaborating with the Associated Press in Athens as a photojournalist and for two years (2002-2004) she worked for the Athens 2004 Olympic Games Organizing Committee. Her artwork has been hosted in a series of solo and collective exhibitions in Greece and abroad since 2006. Thalassini lives in Greece and travels often to create and expand her photographic projects, favouring issues concerning the environment and the connection of man with Mother Nature, which brought her to Greenland, the underground canyons of Arizona and the Amazon rain forest.

Θαλασσινή Δούμα - Thalassini Douma

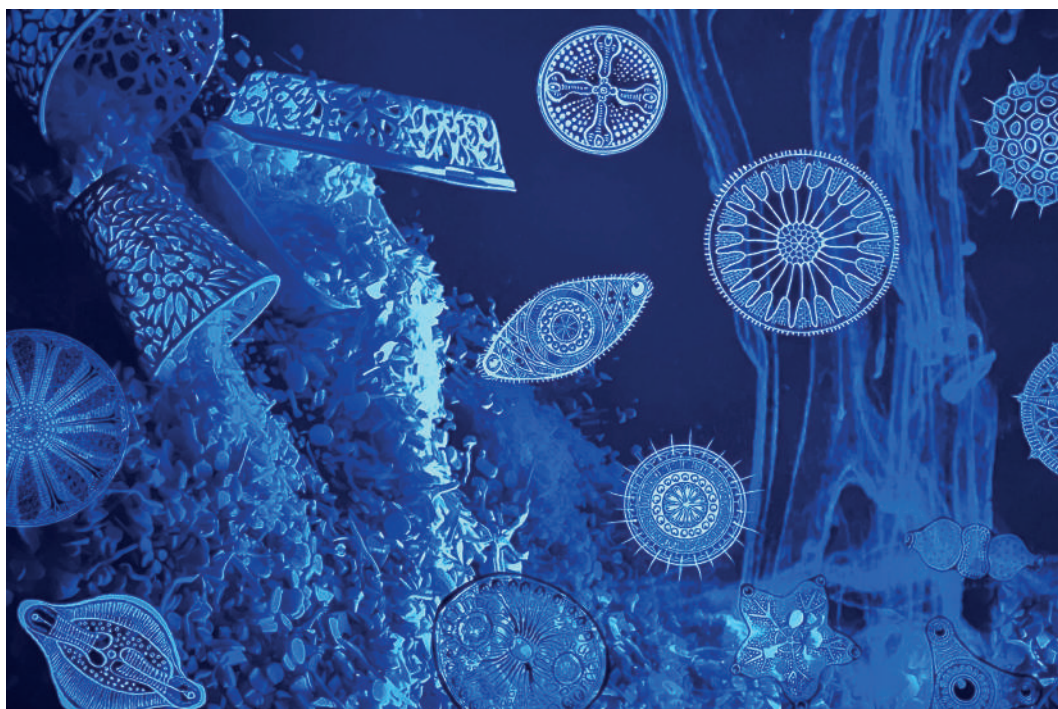
"Curves of veins" / "Καμπύλες φλεβών", 2023
BW photograph, 67 X 100 cm, fine art print (1/6)
Greenland 2010 / Γροιλανδία 2010

Έβελιν Κόλιν Eveline Koliijn

Το έργο της αφορά τη χαρακτική και τις εγκαταστάσεις. Ζει και εργάζεται στο Κάλγκαρι του Καναδά. Μεγαλώνοντας στην Καραϊβική, έχει βιώσει τόσο την ομορφιά όσο και τον χαμό των κοραλλιογενών υφάλων. Η Eveline έλαβε μεταπτυχιακό στην πολιτιστική ανθρωπολογία από το Πανεπιστήμιο του Leiden στην Ολλανδία το 1986 και BFA από το Alberta College of Art+ Design το 2008. Έχει συμμετάσχει σε εθνικές και διεθνείς εκθέσεις, residencies, δημόσια έργα τέχνης και συμμετοχές στην κοινότητα. Έχει δημοσιεύσει διάφορα επιστημονικά άρθρα τέχνης και επιστήμης. Το 2018, εντάχθηκε στο Energy Futures Lab ως Fellow και το 2019, έλαβε το AUArts Alumni Legacy Award. Πρόσφατα δημοσίευσε δύο έντυπα portfolio με έργα χαρακτικής πάνω στην τέχνη και την επιστήμη. Το portfolio Tidalectics (2020) είναι μια συνεργασία μεταξύ 22 χαρακτών και θαλάσσιων βιολόγων. Το portfolio Energy Futures (2023) είναι μια συνεργασία μεταξύ 50 χαρακτών, συγγραφέων και ειδικών στον τομέα της ενέργειας.

Eveline Koliijn is a printmaker and installation artist living and working in Calgary. Growing up in the Caribbean, she has experienced both the beauty and demise of coral reefs. Eveline received an MA in cultural anthropology from Leiden University in the Netherlands in 1986 and a BFA from the Alberta College of Art+ Design in 2008. She has participated in national and international exhibitions, residencies, public art projects, and community engagement. She has been published in various scientific publications. In 2018, she joined the Energy Futures Lab as a Fellow and in 2019, she received the AUArts Alumni Legacy Award. She recently published two art-science print portfolios. The Tidalectics portfolio (2020) is a collaboration between 22 printmakers and marine biologists. The Energy Futures portfolio (2023) is a collaboration between 50 printmakers, writers and energy experts.

Eveline Koliijn

“Microplastic foodchain”, 2012 / “Τροφική αλυσίδα μικροπλαστικών”

Inkjet on Crane’s Lettra paper
Inkjet σε χαρτί Lettra του Crane
42 X 57 cm

Γιάννης Λασηθιωτάκης Ioannis Lassithiotakis

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1956. Σπούδασε πρώτα στη Σχολή Βακαλό και στη συνέχεια στην Accademia di Belle Arti της Φλωρεντίας. Από την πρώτη του ατομική έκθεση (1981, Dada, Αθήνα) και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1980, τα έργα του έδειχναν μια αναζήτηση εικαστικής γλώσσας με νεοεξπρεσιονιστικό προσανατολισμό, όπου η ζωγραφική συνδυαζόταν με κολάζ ή γλυπτές πολυεστερικές κατασκευές, κατά κανόνα ανθρωπομορφικές. Η συνέχεια της πορείας του φανερώνει μια διαρκή έρευνα γύρω από τα εικαστικά του μέσα και τα ερεθίσματα που καθορίζουν τη θεματολογία του. Για ένα διάστημα επανέρχεται στη διδιάστατη ζωγραφική με πολλά αφαιρετικά στοιχεία, στη συνέχεια επικεντρώνεται στις έννοιες του χώρου και του χρόνου αξιοποιώντας πάλι το χώρο και τα ένθετα στοιχεία.

Εισάγει στη ζωγραφική του υπαρξιακές αναφορές ή εμπνέεται από τις περσικές μινιατούρες. Μέσα από όλες αυτές τις περιπλανήσεις οδηγείται τελικά σε μια ζωγραφική που δίνει έμφαση στην ανθρώπινη παρουσία, με εικόνες που βασίζονται κυρίως σε φωτογραφίες οικείων του προσώπων. Με μια ιδιότυπη χρήση του χρώματος αναδεικνύει άλλοτε την ψυχολογική και άλλοτε τη μεταφυσική διάσταση των μορφών. Τα τελευταία χρόνια έχει προχωρήσει στην αφαίρεση γιατί αισθάνεται λυτρωμένος και απελευθερωμένος με αυτή τη μορφή έκφρασης, που δηλώνει την κοσμοθεωρία του και τις αισθητικές του ανάγκες. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Γραφιστικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Έχει παρουσιάσει το έργο του σε 30 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα, Κρήτη, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Γερμανία, Γαλλία και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Αυστραλία, Βέλγιο, Η.Π.Α., Ιαπωνία, Νότιο Αφρική, κ.ά.).

Ioannis Lassithiotakis was born in Heraklion, Crete in 1956. He studied first at the Vakalo School and then at the Accademia di Belle Arti in Florence. From his first solo exhibition (1981, Dada, Athens) until the mid-1980s, his works showed a search for a visual language with a neo-expressionist orientation, where painting was combined with collage or sculptural polyester constructions, usually anthropomorphic. The continuation of his career reveals a constant research around his visual media and the stimuli that define his subject matter. For a while he returns to two-dimensional painting with many abstract elements, then he focuses on the concepts of space and time, again making use of space and inlaid elements. He introduces existential references in his painting or is inspired by Persian miniatures. Through all these wanderings he is eventually led to a painting that emphasizes human presence, with images based mainly on photographs of familiar faces. With an idiosyncratic use of colour he highlights sometimes the psychological and sometimes the metaphysical dimension of the figures. In recent years he has moved to abstraction because he feels redeemed and liberated by this form of expression, which indicates his worldview and his aesthetic needs. He is an Associate Professor at the Department of Graphic Design at the University of West Attica. He has presented his work in 30 solo exhibitions in Athens, Crete, Patras, Thessaloniki, Germany, France and has participated in many group exhibitions in Greece and abroad (Australia, Belgium, USA, Japan, South Africa, etc.).

Γιάννης Λασσιθιωτάκης - Ioannis Lassithiotakis

“Άτιτλο” / “Untitled”

Emulsion on MDF

92.5 X 70 cm

Αγγελική Λόη Aggeliki Loi

Αποφοίτησε από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (2010-2015). Η ερευνά της απαντά σε ερωτήματα πάνω στην ανθρώπινη επικοινωνία στο αστικό περιβάλλον, σε σχέση με τη φύση και το οικολογικό μας αποτύπωμα. Η καλλιτεχνική της πρακτική περιλαμβάνει κυρίως ζωγραφική, γλυπτική και εγκαταστάσεις με την τυχασιότητα ως ανάγκη και συνθήκη για την υλοποίηση των έργων της. Στα ζωγραφικά της έργα, χρησιμοποιώντας ποικίλα μέσα, τρόπους και υλικά, φτιάχνει εικόνες που η καθημερινότητα και η μνήμη της υπαγορεύουν. Στις εγκαταστάσεις και στα γλυπτά της δημιουργεί με οικεία καθημερινά υλικά με θραύσματα που συλλέγει από τα απορρίμματα των ανθρώπων της πόλης που κινείται, καθώς και με 'ξεβράσματα' από το θαλάσσιο περιβάλλον, τα οποία μετασχηματίζει και νοηματοδοτεί. Έχει παρουσιάσει

τη δουλειά της: 'can you love me?' Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών 2021-2022 και 'layer upon layer' 2019, 'στο ψαρόχαρτο' Ιχθυοπωλείο 'Γρίπος'- Ναύπακτος 2018, galerie 'Karouzou' Switzerland - Zurich 2015, galerie 'anixis' Switzerland-Baden 2014, ατομική - Φετιχίε Τζαμί Ναύπακτος 2012, ατομική Πολιτιστικό κέντρο Καλλιθέας 2005, και 'salty fields' διατομική στο Μουσείο Ηρακλειδών 2020. Έχει πάρει μέρος σε αρκετές ομαδικές Θεωρήματα 3: ΣΩΜΑ. Ένα Πεδίο Ανταγωνισμού, διοργάνωση AICA Hellas- ΑΣΚΤ αίθουσα Ν. Κεσσανλής 2023, - 'Natura patiens' Κεφαλονιά 2022, 'Πλανγκτόν: Ένας θαυμαστός υδάτινος κόσμος' Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών 2018, 'Πέρα από τη φύση' Μουσείο Γουναρόπουλου 2017, 'Ex-ils εικαστικές σημειώσεις πάνω στον εκπατρισμό' Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονος Τέχνης 2016, "Έκθεση Σύγχρονος Ελληνικής Τέχνης" Σαγκάη 2013, και άλλες. Έργα της βρίσκονται σε συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Γεννήθηκε στη Ναύπακτο Αιτωλ/νίας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Aggeliki Loi graduated from the Athens School of Fine Arts (2010-2015). Her research answers questions on human communication in the urban environment, in relation to nature and our ecological footprint. Her artistic practice includes mainly painting, sculpture and installations with randomness as a necessity, and condition for the realization of her works. In her paintings, using a variety of media, modes and materials, she creates images that everyday life and memory dictate. In her installations and sculptures she creates with familiar everyday materials with scraps she collects from the refuse of the people of the city she moves through, as well as with 'washes' from the marine environment, which she transforms and gives meaning to. She has presented her work: 'can you love me?' and 'layer upon layer' 2019, National Kapodistrian University of Athens 2021-2022, 'in fish paper' fish shop 'Gripis' - Nafpaktos 2018, galerie 'Karouzou' Switzerland - Zurich 2015, galerie 'anixis' Switzerland-Baden 2014, solo - Fethiye Mosque Nafpaktos 2012, solo, Kallithea Cultural Centre 2005, and 'Salty fields', Theorems 3: Body. A Field of Competition, organized by AICA Hellas - ASFA N. Kessanlis Hall 2023, an exhibition with two participants at Herakleidon Museum 2020. She has participated in several group exhibitions: 'Natura patiens', Kefalonia 2022, 'Plankton: wonders of life', Archaeological Museum of Patras 2018, 'Beyond nature', Museum of Gounaropoulos 2017, 'Ex-ils visual notes on expatriation', Macedonian Museum of Contemporary Art 2016, 'Exhibition of Greek Contemporary Art', Shanghai 2013, and others. Her works are in collections in Greece and abroad. She was born in Nafpaktos. She lives and works in Athens.

Αγγελική Λόν - Aggeliki Loi

"Σεργιάνι στον βυθό μου" / "A walk on my seabed"

Λάδι σε χαρτί κολλημένο σε τελάρο

Oil on paper mounted on frame

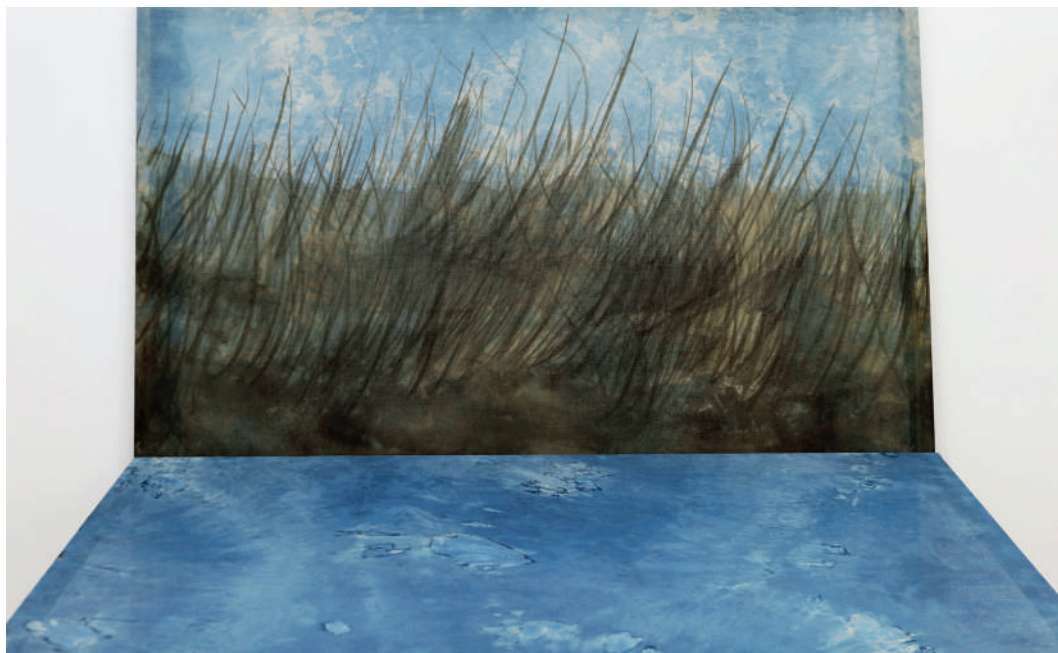
100 X 70 cm

Γιώργος Σταματάκης George Stamatakis

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1979 και αποφοίτησε από το τμήμα Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας το 2019. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του συμμετείχε στο πρόγραμμα διεθνών ανταλλαγών στο Πανεπιστήμιο Τεχνών του Τόκιο, με υποτροφία του Οργανισμού Jasso. Πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση στο θέατρο «Σημείο» το 2015. Υπήρξε μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Elective Affinities της «Documenta 14». Η καλλιτεχνική του πρακτική επικεντρώνεται στο περιβάλλον και επιδιώκει μοναδικούς και σε βάθος τρόπους έκφρασης, ενώ ενσωματώνει διάφορα ιστορικά αποτυπώματα πολιτισμού σε διάλογο με τη φύση ως πολιτική στάση. Το 2020, το έργο του «Το χρώμα του φαινομένου» βραβεύτηκε από το Arts Council Tokyo, Tokyo Metropolitan Foundation of History and Culture και παρουσιάστηκε στο Μουσείο Sumida Hokusai. Ο Γ. Σ. εκπροσωπείται από την Ιλεάνα Τούντα, – Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Minima γκαλερί και την γκαλερί Valentina Bonomo.

George Stamatakis was born in Heraklion, Crete, in 1979 and graduated from the Painting department of Athens School of Fine Arts in 2019. During his art studies he participated in the international exchange program at Tokyo University of the Arts, with a scholarship by Jasso Organization. Stamatakis held his first solo exhibition at the “Simeio” theatre in 2015. He was a member of the Elective Affinities educational program of “Documenta 14”, where he also took part as a young artist. George Art-practices focus on the environment and pursue unique and exhaustive ways of expression while incorporating various historical imprints of culture and dialogues with nature as a political stand. In 2020, Stamatakis’ project “The color of phenomenon” was awarded by the Arts Council Tokyo, Tokyo Metropolitan Foundation of History and Culture, and presented at The Sumida Hokusai Museum. He is presented by Ileana Tounda, Minima and Valentina Bonomo Galleries.

Γιώργος Σταματάκης - George Stamatakis

**"Two the depths" λεπτομέρεια, 2023
Indigo (Japanese) on linen
136 X 200 cm**

B μέρος – Part B

Θεοδώρα Βασιλειάδου - Theodora Vasiliadou

Μαρία Κορομπίλη - Maria Korompili

Χρήστος Λαζαράκης - Christos Lazarakis

Γιάννης Μακρίδης - Yannis Makridis

Κωνσταντίνος Πάτσιος - Konstantinos Patsios

Σπυριδούλα Πολίτη - Spiridoula Politi

Βιργινία Φιλιππούση - Virginia Filippousi

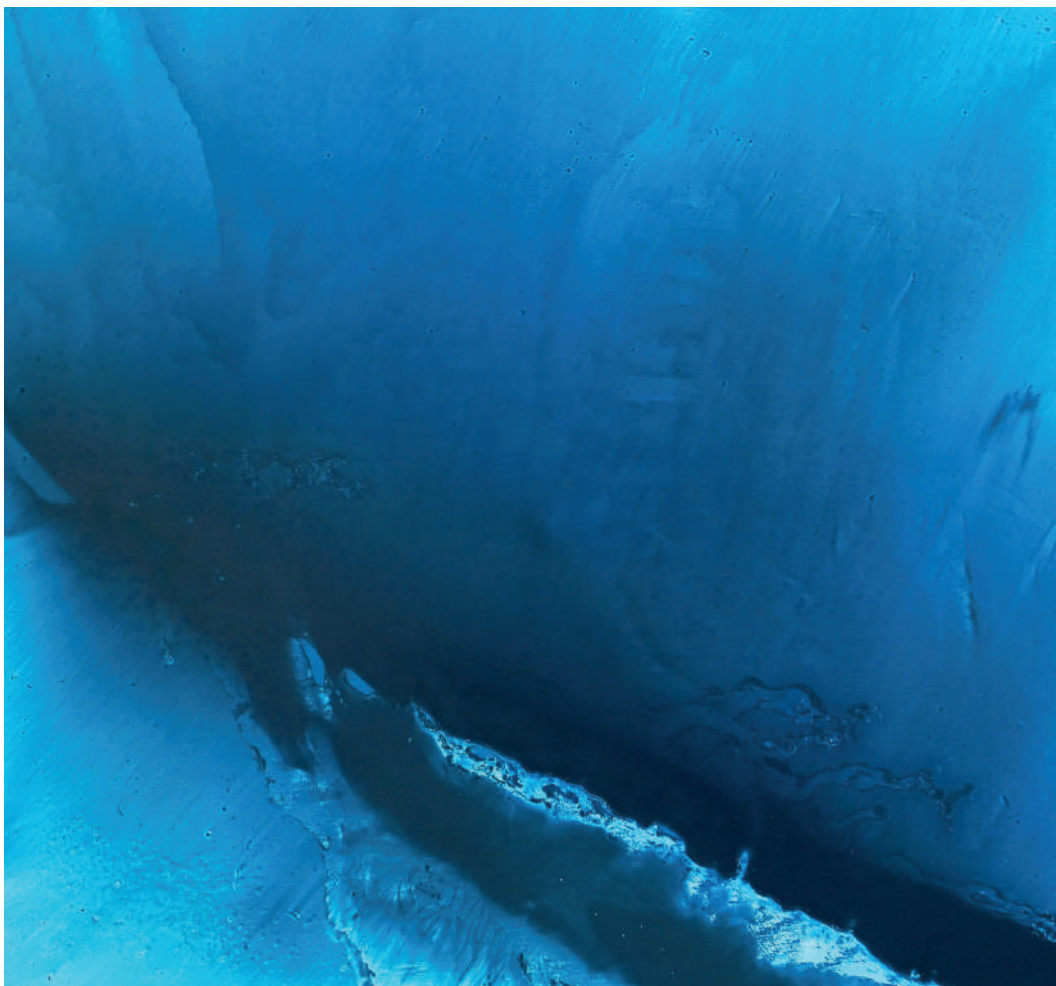
Θεοδώρα Βασιλειάδου Theodora Vasiliadou

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1997. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Μ. Σπυλιόπουλο. Το 2020 φοίτησε στο πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης Facultat de Belles Arts μέσω του προγράμματος ανταλλαγής Erasmus. Η καλλιτεχνική πρακτική της περιλαμβάνει ζωγραφική, εγκαταστάσεις και περφόρμανς. Κύριος θεματικός άξονας του έργου της είναι το υγρό στοιχείο και η σχέση του εσωτερικού με το εξωτερικό του. Έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις

στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Theodora Vasileiadou was born in Athens in 1997. She studied painting at the Athens School of Fine Arts with M. Spiliopoulos. In 2020 she studied at the University of Barcelona Facultat de Belles Arts through the Erasmus exchange program. Her artistic practice includes painting, installations and performances. The main thematic focus of her work is the fluid element and the relationship between the interior and its exterior. She has participated in group exhibitions in Greece and abroad. She lives and works in Athens.

Θεοδώρα Βασιλειάδου - Theodora Vasiliadou

**“Το διάστημα μεταξύ επιφάνειας και βάθους”, 2023
“The space between the surface and the depth”**

**Λάδι σε καμβά / Oil on canvas
110 X 110 cm**

Μαρία Κορομπίλη

Maria Korompili

Αποφοίτησε από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας το 2023 στον τομέα ζωγραφικής, με καθηγητή τον Άγγελο Αντωνόπουλο. Έχει συμμετάσχει στις ομαδικές εκθέσεις: Luvnart: Πειραματικό Εργαστήριο ΑΣΚΤ 2018, Έκθεση φοιτητών και αποφοίτων της ΑΚΣΤ στο ECO FEST - Πλατεία Νερού 2021, PLATFORMS PROJECT OPEN STUDIOS ASFA 2021 - 2022, 'Νέοι καλλιτέχνες και κλιματική αλλαγή' - Πλατεία Αργοστολίου 2022, 'Από τον Ζορμπά στην Γυναίκα με τα Μαύρα' - Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης 2022, COME 2GETHER - Alibi Gallery 2022, FRONTPAGE - Π.Κ. Μελίνα Μερκούρη, TIPPING POINT - TAF 2023/ the art foundation, Πτυχιακή Εργασία - Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας 2023, ΑΧΡΗΣΤΟ – ΧΡΗΣΤΙΚΟ – «Καρύδειο» Εκθεσιακό Κέντρο, 2023, Platforms Project 2023 - Frontpage Project, Τεχνόπολις 2023.

Maria Korompili graduated from the Athens School of Fine Arts in 2023 in the painting department with professor Angelos Antonopoulos. She has participated in the group exhibitions: Luvnart: Experimental Laboratory of ASKT 2018, Exhibition of students and graduates of AKST at ECO FEST - Water Square 2021, PLATFORMS PROJECT OPEN STUDIOS ASFA 2021 - 2022, New artists and climate change - Argostoli Square 2022, 'From Zorba to Woman in Black' - Michael Cacoyannis Foundation 2022, COME 2GETHER - Alibi Gallery 2022, FRONTPAGE - Melina Merkouri Cultural Centre, TIPPING POINT - TAF 2023/ the art foundation, Thesis - Athens School of Fine Arts 2023, UNUSED - USED - "Karydeio" Exhibition Center 2023, Platforms Project 2023 - Frontpage Project, Technopolis 2023.

Μαρία Κορομπίλη - Maria Korompili

“Αποχρωματισμένος ωκεανός”, λεπτομέρεια, 2023
“Discolored ocean”, detail

Μαρκαδόρος σε χαρτί, 3D origami
Marker on paper, 3D origami
70 X 194 cm

Χρήστος Λαζαράκης Christos Lazarakis

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου (1983–1986) με δασκάλους τους Γ. Μανιατάκο, γλύπτη, και Γ. Γαϊτή, ζωγράφο. Τελείωσε με υποτροφία και συνέχισε στην Α.Σ.Κ.Τ. (1986–1991) στο εργαστήριο γλυπτικής, με δασκάλους τους Γ. Νικολαΐδη και Θ. Παπαγιάννη, και σκηνογραφίας με δάσκαλο τον Γ. Βασιλειάδη. Αποφοίτησε με άριστα. Έχει παρουσιάσει 3 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές και σε 13 συμπόσια γλυπτικής. Έχει φιλοτεχνήσει πολλά δημόσια μνημεία, αδριάντες, προτομές και ανάγλυφα. Έχει διδάξει μεταξύ άλλων στη Σχολή Βακαλό και στην Αρχιτεκτονική του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Διδάσκει γλυπτική στο σύλλογο φίλων Μουσείου Περαντινού. Έργα του βρίσκονται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε ιδιωτικούς και δημόσιους χώρους (Υπουργείο Πολιτισμού, Μουσείο Α. Βορρέ, ΙΑΣΩ, Αμερικάνικο Κολλέγιο

Deree. κ.ά).

Christos Lazarakis was born in Athens in 1957. He studied at the School of Fine Arts of Pyrgos (Tinos), under the supervision of the sculptor G. Maniatakos and the painter G. Gaitis. He graduated with a scholarship and continued at the Athens School of Fine Arts (1986-1991). He attended the sculpture workshop, with teachers G. Nikolaidis and Th. Papagiannis, and scenography with teacher G. Vassiliadis. He graduated with excellence. He has presented 3 solo exhibitions, and has participated in many group shows and 13 symposiums of sculpture. He has created many public monuments, statues, busts and reliefs. He has also taught at the Vakalo School, and at the Department of Architecture at the Democritus University, Thrace. He teaches sculpture at the Friends of the Museum of Perantinos. His works are in Greece and abroad, in private and public spaces (Ministry of Culture, A. Vorres Museum, IASO, American College Deree etc.).

Χρήστος Λαζαράκης - Christos Lazarakis

**"Πλαγκτόν" / "Plankton", 2017 - 2022
Μάρμαρο, πωρόλιθος
Marble, porolith**

Γιάννης Μακρίδης Yannis Makridis

Γεννημένος στην Αθήνα το 1983, όπου διαμένει και εργάζεται στη πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ως εικαστικός των εκπαιδευτηρίων Γιαννόπουλου. Απόφοιτος του ΑΚΤΟ (2004) του Τμήματος διακόσμησης και αρχιτεκτονικής εσωτερικών χώρων με ειδίκευση στο βιομηχανικό σχεδιασμό και κατασκευή επίπλων. Απόφοιτος της Α.Σ.Κ.Τ. της Αθήνας (2021) του 1ου Εργαστηρίου Ζωγραφικής και του Εργαστηρίου Κεραμικής με καθηγητές τους Μ. Μανουσάκη, Ά. Αντωνόπουλο, Γ. Αλεξανδρίδη. Απόφοιτος του Mimar Sinan Κωνσταντινούπολης του Τμήματος Λιθογραφίας και Exhibition and Theory με το πρόγραμμα Erasmus (2020). Έχει κάνει πρακτική και οργάνωση εικαστικών δραστηριοτήτων σε άτομα

με Alzheimer. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής και εικαστικών δραστηριοτήτων της ΑΣΚΤ Αθηνών, στο ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, στο ίδρυμα Φέλιος, στο Ίδρυμα Κυδωνιέως της Άνδρου, του δήμου Γλυφάδας και Αλίμου όπου και διδάσκει εικαστικά στο ΘΟΠΑΑ Αλίμου από το 2019. Εικαστικός συνεργάτης του ΠΙΟΠ (Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Πειραιώς) της Gallery 7 και ιδρυτικό μέλος της εικαστικής ομάδας Εξάγωνο (2022).

Yannis Makridis was born in Athens in 1983, where he lives and works in primary and secondary education as an artist for the Yiannopoulos schools. He is a graduate of AKTO Graduated from AKTO (2004) of the interior decoration and architecture department specializing in industrial design and furniture manufacturing. Graduate of A.S.K.T. of Athens (2021) of the 1st Painting Workshop and the Ceramics Workshop with professors M. Manousakis, A. Antonopoulos, G. Alexandridis. He graduated from Mimar Sinan Istanbul, Istanbul Department of Lithography and Exhibition and Theory with the Erasmus program (2020). He has done internship and organized art activities for people with Alzheimer's disease. He has participated in group exhibitions of painting and visual art activities at the Athens School of Fine Arts, the Michalis Kakogiannis Foundation, Felios Foundation, Kydonieos Foundation of Andros, the Municipality of Glyfada and Alimos where he has been teaching visual arts at THOPAA Alimos since 2019. Artistic collaborator of PΙOP (Cultural Foundation of Piraeus Bank) of Gallery 7 and founding member of the visual arts group Exagono (2022).

Γιάννης Μακρίδης - Yannis Makridis

"Άτιτλο" / "Untitled", 2023

**Μικτή τεχνική με οικοδομικά υλικά, μπετό, ακρυλικά, σπρέϊ και κόλλες πλακιδίων
Mixed technique with building materials, concrete, acrylics, spray and tile adhesives
50 X 70 cm**

Κωνσταντίνος Πάτσιος Konstantinos Patsios

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στα Οικονομικά και το Δίκαιο στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά και στο Grand Ecole de Commerce του Poitiers στη Γαλλία. Στη συνέχεια σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ζωγραφική με τον Γ. Ψυχοπαίδη, τον Μ. Σπηλιόπουλο, γλυπτική με τον Ν. Τρανό και στο Rhode Island School of design, Providence, U.S.A. Έχει πραγματοποιήσει δεκαέξι ατομικές και έχει συμμετάσχει σε πληθώρα ομαδικών εκθέσεων στην Ελλάδα και

το εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρονται: Ατομικές εκθέσεις: 'Deep in the forest we meet' (Gallery 8, Λονδίνο 2022), 'Sic transit gloria artis' (Alma Gallery, Αθήνα 2021), 'The scrambled papers theory' (Alma Gallery, Αθήνα 2019), 'The lost Parthenon' (Gallery Melkart, Παρίσι 2016), 'Medea' (Positions art fair Berlin / Alma gallery, Βερολίνο 2015), 'The Twisted Odyssey' (Underdog Gallery, Λονδίνο, Ιούνιος 2015 - Blender gallery Αθήνα, Απρίλιος 2015), 'The Divine Comedy' (Fizz Gallery Αθήνα, 2010), ReMap 2, 'Sugar Mao' (Αθήνα, 2009), The Artweek project (Αμπνέρα Δανία, 2009), 'Mr Cannibal' (Fizz Gallery, 2008). Ομαδικές εκθέσεις: 'NutriDelicious Art' (Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2023), 'Canone Doppio' (Palazzo Riso, Παλέρμο 2020), STROKE Artfair, (Μόναχο 2019), Art Market Budapest (2022,2020, 2018) "Δια" (Βυζαντινό Μουσείο, Αθήνα 2014) 'Statement made' Art Athina, (Αθήνα, 2014), 'The portrait of a museum' (Μουσείο Αβέρωφ, Μέτσοβο, 2008) Contemporary Istanbul – γκαλερί Εκφραση (Κων/πολη, 2007) Goldener Centaur, Münchner Künstlerhaus (Μόναχο, 2007) 'Fata Morgana' (Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα 2006).

Konstantinos Patsios was born in Athens in 1977. He completed his studies in Economics and Law at the University of Piraeus and at the Grand Ecole de Commerce of Poitiers in France. He then studied painting at the Athens School of Fine Arts with G. Psychopaidis and M. Spiliopoulos, sculpture with N. Tranos and at the Rhode Island School of design, Providence, U.S.A. He has held sixteen individual exhibitions and has participated in numerous group exhibitions in Greece and abroad. Indicatively mentioned are: Individual exhibitions: 'Deep in the forest we meet' (Gallery 8, London 2022), 'Sic transit gloria artis' (Alma Gallery, Athens 2021), 'The scrambled papers theory' (Alma Gallery, Athens 2019), 'The lost Parthenon' (Gallery Melkart, Paris 2016), 'Medea' (Positions art fair Berlin / Alma gallery, Berlin 2015), 'The Twisted Odyssey' (Underdog Gallery, London, June 2015 - Blender gallery Athens, April 2015), 'The Divine Comedy' (Fizz Gallery Athens, 2010), ReMap 2, 'Sugar Mao' (Athens, 2009), The Artweek project (Abenra Denmark, 2009), 'Mr Cannibal' (Fizz Gallery, 2008). Group exhibitions: 'NutriDelicious Art' (Harokopio University, Athens 2023), 'Canone Doppio' (Palazzo Riso, Palermo 2020), STROKE Artfair, (Munich 2019), Art Market Budapest (2022, 2020, 2018) "Dia" (Byzantine Museum, Athens 2014) 'Statement made' Art Athina, (Athens, 2014), 'The portrait of a museum' (Averof Museum, Metsovo, 2008) Contemporary Istanbul – Ekfrasi gallery (Con/polis, 2007) Goldener Centaur, Münchner Künstlerhaus (Munich, 2007) 'Fata Morgana' (Benaki Museum, Athens 2006).

Σπυριδούλα Πολίτη Spiridoula Politi

Γεννήθηκε στη Χούνη Αιτωλοακαρνανίας Το έργο της είναι βιωματικό και εμπνέεται από προσωπικά αντικείμενα που συγκεντρώνει στο εργαστήριο, όπως σεντόνια της προίκας της, παπούτσια και ρούχα της που έχουν υπηρετήσει το ρόλο τους και βρίσκονται σε αχρησία. Επεμβαίνει σε αυτά με διάφορους τρόπους και ανασύρει προσωπικές μνήμες τις οποίες αλλιώνει και μεταποιεί με βάση τις επιθυμίες και τα θέλω της. Χρησιμοποιεί όλα τα μέσα ανάλογα τις ανάγκες της

κάθε ιδέας, όπως και διάφορα υλικά με μεικτές τεχνικές. Τα έργα της είναι κυρίως ζωγραφική σε τελάρα, πανί και χαρτί. Έχει κάνει 12 ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα και Γερμανία και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές σε Ελλάδα, Ευρώπη, Κίνα και Αμερική. Σπούδασε Ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (1983-1988), όπου πήρε και μαθήματα φιλοσοφίας. Έργα της βρίσκονται στα Μουσεία: Σύγχρονης Τέχνης Αθηνών ΕΜΣΤ, Κρήτης, Φλώρινας, Φρουσίρα, Βορρέ, και στις Πινακοθήκες: του Δήμου Αθηναίων, Αβέρωφ Μέτσοβο, Βογιατζόγλου Ν. Ιωνία Αθήνα, Αλεξανδρούπολης, στο Ίδρυμα Φ. Κωστόπουλου και στην Τράπεζα Alpha Bank και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Άρθρα κριτικές και παρουσιάσεις του έργου της έχουν δημοσιευτεί σε Ελληνικά διεθνή και διαδικτυακά μέσα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Spiridoula Politi was born in Chouni, Etoloakarnania. Her work is experiential and inspired by personal objects she collects in her studio, such as sheets from her dowry, shoes and clothes that have served their purpose and are now in disuse. She manipulates them in various ways and retrieves personal memories which she alters and transforms based on her desires. She uses all means according to the needs of each idea, as well as various materials with mixed techniques. Her works are mainly paintings on canvas, cloth and paper. She has had 12 solo exhibitions in Greece and Germany and has participated in many group exhibitions in Greece, Europe, China and America. She studied Painting at the Athens School of Fine Arts (1983-1988), where she also took philosophy courses. Her works can be found in the Museums : Contemporary Art Athens EMST, Crete, Florina, Frissiras, Vorres, and in the Galleries: of the Municipality of Athens, Averoff Metsovo, Vogiatzoglou N. Ionia Athens, Alexandroupolis, F. Kostopoulos Foundation and Alpha Bank and in private collections in Greece and abroad. Critical articles and presentations of her work have been published in Greek international and online media. She lives and works in Athens.

Σπυριδούλα Πολίτη - Spiridoula Politi

"Τέχνη σημαίνει ονειρεύομαι" / "Art means dreaming", 2002
Σεντόνι από την προίκα της καλλιτέχνιδας, κέντημα, κούκλες, μελάνι
Sheet from the artist's dowry, embroidery, dolls, ink
200 X 250 cm

Βιργινία Φιλιπούση Virginia Filippousi

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Από το 1965 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με Δασκάλους, στη ζωγραφική τους Δημήτρη Μυταρά, τον Γιάννη Μόραλη (1982), στην Χαρακτική τον Κώστα Γραμματόπουλο και τον Βασίλη Καζάκο. Παρακολούθησε το εργαστήρι «Η Τέχνη του Βιβλίου» με δάσκαλο τον Γιάννη Παπαδάκη. Το 1990-1993 ολοκλήρωσε την εκπόνηση Μεταπτυχιακού χαρακτικού έργου με υποτροφία του Ι.Κ.Υ και με Δάσκαλο τον Θανάση Εξαρχόπουλο. Από το 1985 έως το 2011 δίδαξε το μάθημα των «Εικαστικών» στην Δημόσια Μέση Εκπαίδευση. Το 2021 παρακολούθησε το πρόγραμμα του ΕΚΠΑ με θέμα VideoArt. Από το 2012 μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει 7 ατομικές εκθέσεις, οι 3 με αμιγώς φωτογραφικό εικαστικό έργο και οι άλλες με ζωγραφική. Έχει λάβει μέρος σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις. Είναι μέλος του ΕΕΤΕ από το 1982. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές.

Virginia Philippousi was born in Istanbul, since 1965 she lives and works in Athens. From 1977-1982, she studied engraving and painting at the Athens School of Fine Arts under professors K. Grammatopoulos, D. Mytaras, Yiannis Moralis and V.Kazakos. She attended the workshop «The art of the book» taught by Yiannis Papadakis. In 1990-1993 she received a scholarship by the State Scholarship Foundation (I.K.Y) and studied under Thanasis Exarchopoulos. From 1985 to 2010 she taught art at public high schools. After 2000 she attended VideoArt. From 2012 until today, he has held 7 solo exhibitions, 3 with purely photographic artwork and the others with painting. He has taken part in several group exhibitions. Her works are included in various private collections.

Βιργινία Φιλιππούση - Virginia Philippousi

"Oxygen I" / "Οξυγόνο I", 2023
ψηφιακή εκτύπωση σε χαρτί fine art
digital printing on fine art paper
80 X 100 cm

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Πώς να μιλήσουμε για τη θάλασσα

Αγγελική Κοσμοπούλου, Εκτελεστική Διευθύντρια στο Κοινωνοφελές Ίδρυμα Αθανάσιος Κ. Λασκαρίδης

An Art and Science Perspective on Ocean Breathing

Eveline Koliijn, καλλιτέχνιδα

Ωκεανοί και Κλιματική Αλλαγή

Γιώργος Παπαθεοδώρου, Καθηγητής, Τμήμα Γεωλογίας – Κοσμήτορας Σχολής Θετικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Πατρών

Ωκεανοί: Οργανισμοί και Ανθρωπογενείς Επιδράσεις

Βαγγέλης Τζανάτος, Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Βιολογίας, Πανεπιστήμιο Πατρών

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ για μαθητές Ε΄, ΣΤ΄ Δημοτικού και Α΄ Γυμνασίου

Γαλάζιος Πλανήτης

Νίνα Φραγκοπούλου, π. Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Βιολογίας, Πανεπιστήμιο Πατρών

LECTURES

How to talk about the sea

Angeliki Kosmopoulou, Executive Director at the Athanasios C. Laskaridis Charitable Foundation

An Art and Science Perspective on Ocean Breathing

Eveline Koliijn, artist

Oceans and Climate Change

George Papatheodorou, Professor, Department of Geology – Dean of the Faculty of Science, University of Patras

Oceans: Organisms and Anthropogenic Impacts

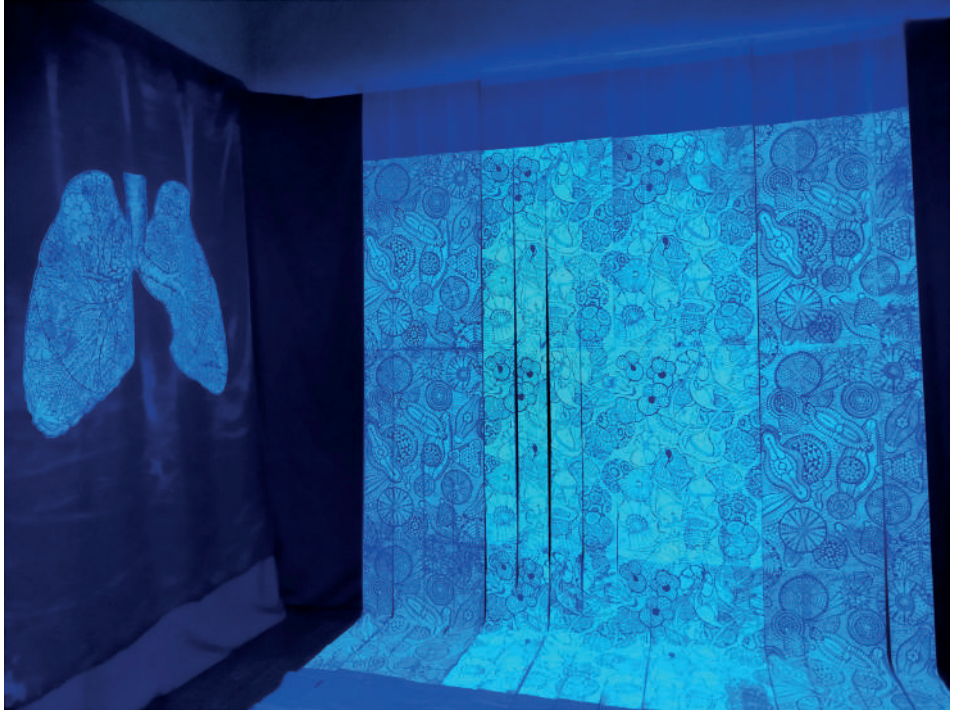
Vangelis Tzanatos, Assistant Professor, Department of Biology, University of Patras

EDUCATIONAL PROGRAM for school students

Blue Planet

Nina Fragopoulou, frn Assistant Professor, Department of Biology, University of Patras

Έργα τέχνης στον χώρο του μουσείου
Artworks in the museum area

Νίνα Φραγκοπούλου - Nina Fragoroulou

Δρ. Θαλάσσιας Βιολογίας, π. Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η εκπαιδευτική και ερευνητική της δραστηριότητα εστιάζεται στον τομέα της Θαλάσσιας Οικολογίας. Υπήρξε υπεύθυνη διδακτορικών διατριβών, μεταπτυχιακών πτυχίων ειδίκευσης & ερευνητικών προγραμμάτων και έχει συμμετάσχει σε πολλά επιστημονικά συνέδρια και ημερίδες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και στη διοργάνωση και υλοποίηση συνεδρίων. Το έργο της έχει δημοσιευτεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων και έχει υπάρξει κριτής διεθνών και ελληνικών επιστημονικών άρθρων. Έχει συνεργαστεί επί σειρά ετών με το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε.) και με το Ινστιτούτο Θαλάσσιας Βιολογίας PML (Plymouth Marine Laboratory, UK). Υπήρξε μέλος της Επιτροπής Πολιτιστικής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει παρακολουθήσει σειρά σεμιναρίων ιστορίας και διαχείρισης της τέχνης.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα όπου από το 2017 δραστηριοποιείται στη διοργάνωση εκθέσεων τέχνης με παράλληλες επιστημονικές και εκπαιδευτικές εκδηλώσεις στον τομέα του περιβάλλοντος. Έχει επιμεληθεί τις εκθέσεις: “NutriDelicious Art” (2023), “Below Sea Level” (2023), “Φύση πάσχουσα” και “Νέοι καλλιτέχνες και κλιματική αλλαγή” (2022), “Salty fields” (2019), “Cellular” (2019), “Πλαγκτόν: ένας θαυμαστός υδάτινος κόσμος”(2018), “Λιμνοθάλασσες: αυτές οι εύθραυστες οντότητες” (2018), “Ταξίδι στον λαβύρινθο” (2017), που έχουν παρουσιαστεί σε μουσεία, Πανεπιστήμια και χώρους πολιτιστικών δραστηριοτήτων (Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Μουσείο Ηρακλειδών, Μουσείο Γουναρόπουλου, Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών, Φετιχί Τζαμί Ναυπάκτου κ.ά). Με όραμα να φέρει τους επιστήμονες σε επικοινωνία και ουσιαστική αλληλεπίδραση/συνεργασία με τους καλλιτέχνες προάγει τον μεταξύ τους διάλογο.

PhD, Marine Biologist, frn Assistant Professor, Department of Biology, University of Patras.

Her educational and research activities focus on the field of Marine Ecology. She has supervised several PhD and MSc students and she has been involved in several research programs in the field of Marine Ecology. She has participated in many conferences and workshops in Greece and abroad and her work has been published in international scientific journals. She has collaborated with the Hellenic Center for Marine Research (HCMR) and the Institute of Marine Biology PML (Plymouth Marine Laboratory, UK). She was a member of the Cultural Development Committee of the University of Patras. She has attended art history and art management classes.

Since 2017 she has been curating art exhibitions with parallel scientific lectures and educational programs in the field of the environment. She has curated exhibitions: “NutriDelicious Art” (2023), “Below Sea Level” (2023), “Natura patiens” and “Young artists and climate change” (2022), “Salty fields” (2019), “Cellular” (2019), “Plankton: Wonders of Life” (2018), “Lagoons, those vulnerable entities” (2018), “Journey in the Labyrinth” (2017), which have been presented in museums, Universities and places of cultural activities (Harokopio University, Herakleidon Museum, Athens, Gounaropoulos Museum, Athens, Archaeological Museum of Patras, Fethiye Mosque: Nafpaktos). With a vision to bring scientists into communication and meaningful interaction/collaboration with artists, she promotes dialogue between them.

Κατερίνα Πιζάνια - Katerina Pizania

Η Δρ. Κατερίνα Πιζάνια είναι ανεξάρτητη επιμελήτρια εκθέσεων, ακαδημαϊκός, συγγραφέας επί των εικαστικών τεχνών και καθηγήτρια. Έλαβε το διδακτορικό της στην Κοινωνιολογία της Τέχνης από το Πανεπιστήμιο της Αλμπέρτα στο Edmonton της Αλμπέρτα και έχει διδάξει μαθήματα, ενότητες, και σεμινάρια στα Καναδικά πανεπιστήμια του Calgary, Simon Fraser, Mount Allison, Zeppelin στη Γερμανία και στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο στην Αθήνα. Έχει δημοσιεύσει εκτενώς σε ακαδημαϊκά περιοδικά με κριτές, βιβλία, ανθολογίες και καλλιτεχνικά περιοδικά, ενώ από το 2000 επιμελείται και οργανώνει εκθέσεις στη βόρεια Αμερική και την Ευρώπη.

Για αρκετά χρόνια η κοινωνιολογία αποτέλεσε ένα είδος «βάσης», από την οποία έχει ταξιδέψει και δραστηριοποιηθεί σε διάφορους άλλους επιστημονικούς κλάδους. Τώρα όμως, όχι μόνο αγνοεί τακτικά τα σύνορα των επιστημονικών κλάδων, αλλά με χαρά θολώνει τα όρια μεταξύ του εννοιολογικού και του δημιουργικού στην ακαδημαϊκή και επιμελητική της πρακτική. Αναζητά εκθέσεις που δημιουργούν "νέες δυνατότητες", διαφορετικούς τρόπους θέσης και σκέψης της τέχνης, ώστε να ενσωματώσει τις θεωρίες της τέχνης με ουσιαστικές κοινωνικές δράσεις. Η επιμελητική της στρατηγική είναι να επαγρυπνεί για εκείνους τους "απαράτηρητους από τον κανόνα" καταλύτες που έχουν κάνει τη διαφορά στις επιλογές των καλλιτεχνών.

Dr. Katerina Pizania is an independent curator, itinerant academic, arts writer and teacher. She received her doctorate in the Sociology of Art from the University of Alberta in Edmonton, Alberta, and has taught courses, modules, seminars at the universities of Calgary, Simon Fraser, Mount Allison, Zeppelin, in Germany and The Economic University in Athens. She has published extensively in refereed academic journals, books, anthologies, and arts periodicals, and since 2000 she has been curating and organizing exhibitions across North America and Europe.

For a number of years sociology has provided a home of sorts, out of which she has traveled to and lived in various other disciplines. She has not only been regularly ignoring the disciplinary borders, but she also happily blurs the boundaries between the conceptual and the creative in her academic and curatorial practice. She seeks exhibits that create "new possibilities," different ways of looking and thinking of art so as to integrate theories of art with meaningful social action. Her curatorial strategy is to be vigilant for those "un-noticed-by-the-canon" catalysts that have made a difference in artistic choices. She is known for promoting Canadian artists, especially women, and for mixing emerging and mainstream artists in her exhibitions in her efforts to strengthen their international standing.

Αποκλειστικός Δωρητής

Exclusive Donor

Χορηγοί Επικοινωνίας
Media Sponsors

ΜΟΥΣΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ

Αποστόλου Παύλου 37, 11851 Θησείο-Αθήνα

T: +302103461981, E: info@herakleidon.org

HERAKLEIDON MUSEUM

37 Apostolou Pavlou str., 11851 Thissio-Athens, Greece

T: +302103461981, E: info@herakleidon.org

